

DRAPPELUL

Ziar independent

☆ Inscris sub Nr. 13/1938 la Trib. Arad

ABONAMENTE:

Un an 200.—
Pt. bănei, industrii, toate inst. part. și publ. 1000.—

Director:

VASILE I. OSTOIA

REDACȚII ȘI ADMINISTRATII:

ARAD, STR. GLOȘCA Nr. 7, Tel. 19-91
Timișoara, Oradea

"SENTINȚA" DELA VIENA!

Trăiască M. S. Regele Mihai I.

Comunicate oficiale și mă-suri polițienesci, ne împun resemnare, liniște și împăca-re cu sfârticarea Ardealului și neobișnuta alor două mi-lioane de Români. Ni se spu-ne, că nu se putea altcum-că am salvat ceva și am pri-mit și garanții, dacă vom fi cumiți și lași. Istoria sbu-ciumată dar glorioasă a nea-mului nostru, nu cunoaște o pagină mai rușinoasă, decât capitularea de azi în fața pre-tențiilor maghiare și în fa-ța unei amenințări. O țară mică dintre Carpați și Du-năre, a sângerat veacuri de-arândul luptând cu puhoai-le străine, o mână de oameni restirați pe văle și brațele

Carpaților, s'au răsculat de atâtea ori cu ghioage și to-poare contra asupritorilor maghiari pentru ca astăzi un neam întregit după atâ-tea jertfe să se inchine fără luptă în fața dușmanului de veacuri.

O Finlandă eroică, Belgie, Olandă, Polonie, Franță, a-menințate de același pericol, au lăsat pentru toate veacu-rite ce vin, dovezi de demni-tate națională, cu drept de renaștere.

Ce lăsam noi cei de azi mo-ștenire generațiilor, care ur-mează? Poți recuceri cea ce ți s'a luat cu forța, dar nici-odată ce ai dat tu însuși!

Ciano și Ribbentrop nu vor putea constrânge sufle-tul acestei Nații, să primea-scă și să respecte dictatul oc-truat guvernului de azi, iar vecinii noștri cu care ne răz-boim de o mie de ani, să nu creadă cumva, că soarta Ardealului s'a decis defini-tiv într-o cameră de hotel din Viena.

Nu!
Țara Oașului, Țara Moților, Bistrița și Maramureșul nu au fost și nu vor fi niciodată ale Ungariei.

La primul semn ce va ve-ni, vom rupe această filă ru-șinoasă din Cartea Neamu-lui Românesc.

Dr. DANIE GHERMAN

Țara a sărbătorit entu-ziasmată urcarea pe Tron a M. S. Regelui Mihai I, iar ma-nifestația făcută cu această

poartă Tronului, Regelui și Dinastiei.

După ce s'a aflat abdicarea Regelui Carol al II-lea și proclamarea noului Suv-eran, grupuri compacte de le-gionari s'au îndreptat spre Palatul Regal, manifestân-du-și simpatia pentru M. S. Mihai I, în urale vijelloase.

Proclamarea ca Rege a mult iubitului Moștenitor a fost într'adevăr prilej de ma-re și înălțătoare sărbătoare, care și-a găsit exprimare în acele grandioase manifesta-țiuni cari au avut loc în in-treaga Țară și de proporții uriașe.

Tot cu acest prilej au avut loc manifestații de simpatie pentru d. general Antone-scu, șeful Statului și preșe-dintele consiliului de mini-ștri, care în cele mai critice momente a venit la cârmă, spre mântuirea Țării.

Trăiască M. S. REGELE MIHAI I!

Trăiască OSTIREA RO-MÂNĂ!

Trăiască ȘEFUL STATU-popor călit în suferințe o LUI!

M. S. REGELE MIHAI I.

ocazie Tânărului Suv-eran, constituie cea mai netăgădu-ită mărturie a unei nețărma-rite dragoste, pe care acest

Capitala manifestează cu entuziasm șefia dlui general ION ANTONESCU

Joi, un grup de legionari a ma-nifestat în Capitală, spre a-și ex-prima satisfacția pentru venirea d-lui general Ion Antonescu la con-ducerea statului. Manifestanții s'au adunat dela orele 21.30 în fața Teo-trului Național. A sosit aici o com-

panie de jandarmi cu baionetele la armă, sub comanda unui locote-nent colonel. La solicitarea mani-festaților, baionetele au fost scoa-se dela arme, iar jandarmii s'au re-tras. Dinspre strada Regală a apă- (Continuare în pag. II-a)

Urcarea pe Tron a M. S. Regelui Mihai I. prilej de sărbătoare

Solemnitatea depunerii ju-rământului cu ocazia urcării pe Tron a M. S. Regelui Mi-hai I, a fost pe cât de sobră atât, de înălțătoare.

Un val de entuziasm a străbătut țara întreagă, cu care prilej și Aradul a îm-brăcat haina de sărbătoare a drapelului național.

Cu această ocazie turnul Primăriei oferea un specta-col, feeric cu iluminarea tri-coloră pe „fondul” întune-

cat al cerului nocturn presă-rat cu stele și în vârful tur-nului tricolorul fălăia mân-dru, dând priveliștei un far-mec deosebit, care se cerea eternizat de un penel mae-stru.

Splendoarea turnului lu-minat în tricolorul național nu se poate reda în cuvinte în toată splendoarea lui, po-sibilitățile cuvântului fiind prea reduse pentru a expri-ma ceace poate crea imagi-

nația artistică, fără a-i sca-de din farmec.

Manifestațiile de religioa-să închinare, din întreaga Țară, pentru Tânărul Suv-eran și-au găsit exteriorizare în orașul nostru prin ilumi-nația sus amintită, care prea slăvește gustul artistic și de-clarativ acelui care a realizat acest omagiu.

Ii adresăm artistului ano-nim cele mai superlative elo-gii.

A V O

POEZIE LA BETIE...

Reportaj la banchetul grupării poetice „ADONIS” București

În prima decadă a lunii Iunie, când toți examenelor studențești era în plină ascensiune — dar „por-cul nu se îngrășă în ajunul Crăciu-nului”, așa că orice muncă tardivă ar fi fost zadarnică, dacă cei con-științioși nu s'ar fi pregătit din vreme — gruparea poetică „Ado-nis” din Capitala țării — dealtfel unica grupare din țară, care s'a do-vedit publicului cetitor destul de solidară și rodnică — implinind dinci ani de viață activă — pentru care a și tipărit al cincizecilea vo-lum comemorativ — în 5 ani 50 de volume, și neajutați de nimeni — a hotărât ca ziua aniversării ace-stui eveniment s'o sfârșească prin-tr-un banchet, mai ales că tot în acest timp, acceptase a fi membru de onoare al grupării noastre și marele poet — poate cel mai mare — Tudor Arghezi, căruia i-s'a în-chinat peste câteva zile un volum omagial, la care au colaborat o bu-nă parte din membrii care dispu-neau de un timp ceva mai liber.

Amintim că întâlnirile între ma-rii noștri scriitori se terminau mai întotdeauna, la vre-o bodegă sau cărciumă. În acest sens, circula și anecdotică întâlnire la un local cu

aperitive — și celor mai mulți li-se pare cu totul verosimilă (de ce n'am crede-o și noi!...) a marelui nostru geniu comic Ion L. Caragiale și a valorosului epigramist teleormănean, Dimitrie Teleor.

Fiindcă ambii scriitori aveau bu-zunarele cam ușoare de hani, și vi-nul din ulciorul ce-l așezase cărci-umarul pe masă, ar fi costat cam mult, ambii literați luară hotărârea de a face un concurs pentru cea mai reușită epigramă — se știe că și Caragiale mânua destul de abil catrenul biciuitor — iar premiul să fie absolut de orice plată.

Concursul era hotărât asupra buzunarului care trebuia să se sa-crifice în cinstea zeului Bachus — sau dacă vreți și în cinstea lui Dyo-nysos.

Cel care își scoase mai întâiu spada pentru atac, pentru a da prin surprindere o lovitură fulgerătoare fu marele geniu artistic I. L. Ca-ragiale, care explodă prin humo-rul său neîntrecut — prin invectiva dulce, pe care o credea decisivă:

Tot vinul din ulcior,

Să-l plătească Teleor!

Epigramistul teleormănean care probabil își ticluise altfel epigra-

ma, trebui să renunțe la tot ce imaginația sa creatoare improvizase, și se simțea obligat a da replica spre a-și salva buzunarul nu prea greu. Îndată împerecherile de rimă fură consolidate prin magia sa de care devenise atât de popular, și răspunsul sarcastic fu încheștat, în-cât marele I. L. Caragiale a tre-buit să consimtă să-și golească bu-zunarele:

Teleor, n'are parole,

Să plătească Caragiale!

Și așa se încheiau întâlnirile în-tre literați, fără a fi acuzați de a fi compătorii societății, prin mo-ravuri și vicii pe care sacerdoții și unii de așa zisi moralisti azi le condamna — poate mai aspru ca pe acele vremuri...

Amfitrionul banchetului grupării poetice „ADONIS”, fu ales în per-soana patronului marelui restau-rant de pe Calea Rahovei — în cartierul căria își are sediul gru-parea — „Poarta Raiului”, renumit în vinuri și alte băuturi — în-cât chiar dela Centru, convivia se îndreaptă seara aici.

Participau: Paul Bărbulescu, Con-stantin Pârlea, Mihu Dragomir, Ion Larian Postolache, Cristian Sârbu, Ion Negescu, Gh. Manea Manola-che, Gh. Dincă, Virgil Treboniu și semnatul acestor rânduri.

După o scurtă gustare de patri-

cieni, brânză și ceapă verde începe îndată să sosească vinul. Primele pahare se ciocniră în cinstea gru-pării poetice, care a reușit în seur-tă vreme să se impună destul de serios, în masele cititorilor, atât calitativ, cât și cantitativ, și se ura-ră succes, ma ales inițiativei luată de Virgil Treboniu, ca gruparea să-și strângă fonduri prin sacrifi-cii de a putea cumpăra o tipogra-fie, prin înființarea unei coopera-tive.

Începe cheful bine și cântec-le măreau cu totul veselie. I. L. Po-stolache voia să arate că are o vo-ce de tenor prim, pe când Gh. Ma-nea Manolache, secundându-l îi de-monstra că ar fi neîntrecut ca te-nor secund. Constat Pârlea, făcea socoteala dacă mai are material pentru numeroasele reviste care-i solicită colaborarea, pe când Paul Bărbulescu stăruia să-i dovedească, să nu mai scrie nicăeri, fiind obsedat de un ciudat fatalism. În-tr'adevăr multe reviste mai mici și chiar mai mari, ca România Li-terară și Jurnal Literar, dela pri-mele colaborări ale fatalistului C. Pârlea și-au suspendat apariția din diferite motive.

În timpul acesta Ion Larian Po-stolache, găndind un mic plăt în pa-har, de ciudă îl asvârle cu un vin cu și pe podea. Nimeni nu putea să-l admonesteze, căci argumentul era

grav: instinctul conservării vieții. Însă Gh. Manea Manolache pune mâna pe stica și pe hârtia imacu-lată ce era întinsă pe masă, îi și trânteste următoarea epigramă:

Când pe bietul Postolache

Incep nervii să-l lucreze,

Sparge paharul cu vin,

Ca să se scrie versuri treze...

Dar Ion Larian Postolache, nu-și pierde cumpătul, și răspunde cu o săgeată destul de dureroasă:

C'am spart paharul tu găsești

De versul meu a face ha?

Ți-ăș sparge zdu și capul tău,

Dar... regret că nu e treaz!

Ca să se lichideze duelul epigra-matic, se simți nevoia de interven-ția unei terțe, și astfel, îi împacă pe amândoi Paul Bărbulescu, prin următoarea strofă:

Dragă Manea Manolache,

Te certași cu Postolache,

Dar pe scări până la Cer,

Unde fluturii te cer,

Măine-oi sta printre rogoz,

Și-ai să citești: „FLUTURI DE

BRONZ”!

Paul Bărbulescu, desigur, făcea aluzie în această strofă păciuitoa-re, la simpaticele volum „Fluturi de bronz”, al lui Ion Larian Postola-che, pe care autorul tocmai în a-cea zi îl oferise cu un tradițional autograf, chiar lui Gh. Manea Ma-nolache, rivalul său de spadă li-terară. (Continuare în pag. 3-a)

Legionarii demonstrează suirea pe Tron a M. S. Regelui Mihai I.

La București au avut loc mari manifestații legionare. În tot orașul cetățenii s'au adunat în grupuri uriașe, strigându-și bucuria pentru victoria mișcării legionare și pentru suirea pe Tron a Majestății Sale Regelui Mihai I.

Toate clădirile publice și majoritatea celor particulare au fost pavozate.

Manifestanții legionari dintre care cei mai mulți erau îmbrăcați în cămăși verzi, cu preoți în frunte au mers la Palatul Regal, unde au făcut o grandioasă manifestație de

Capitala manifestează cu entuziasm sefa din general ION ANTONESCU

(Urmare din pag. 1-a)

rut însă autocisterna blindată a poliției, care a început să stropască mulțimea cu apă. Cățiva manifestații s'au urcat atunci pe autocisternă, voind să împiedece pe cei de pe cupola ei, să mai facă uz de apă. Șoferul văzând aceasta, a dat drumul motorului, îndreptându-se în goană spre prefectura Capitalei. Grupul manifestațiilor a pornit în goana după mașină spre a coborî jos pe cei cari se arcuseră pe autocisternă.

Incolonați apoi în ordine și cântând cântece naționaliste și legionare, manifestații au parcurs: B-dul Elisabeta, Calea Victoriei, Str. Regală, Str. Academiei, ieșind iar în bulevard, în fața statuii lui Mihai Viteazul, unde au fost rostite cuvântări.

La orele 23.30 manifestații s'au împrăștiat în liniște.

LOTERIA populară: un loz 50 lei, tragerea zilnică Banca Goldschmidt.

ATENȚIUNE!
Aduc la cunoștința on. publică că am deschis un atelier de **blănărie** în Arad, Piața-Catedralei, vis-à-vis de Biserica ort. rom unde se execută tot felul de lucrări și reparațiuni speciale, estin și punctual. Rog sprijinul on. public.
I. A. KOB MERK
blănar

SOBE DE CHAMOT
frumoase și **eftine**, praf de chamot — se află de vânzare la firma „**TERACOTA**” Arad, Bulev. Reg. Ferdinand 50.

D. DR. IOAN PESCIARIU, medic primar, consultă din nou. Arad, Str. Crișan Nr. 8.

Lemne de foc
eftin și bine, cumpărați la **DEPOZITUL AUFRICHT**
ARAD, Str. Dim. Raicu 15
TELEFON 10-69

60% economie la lemnele de foc
Nu veți purta grija lemnelor, dacă folosiți aparatul „**IGNIS**”
Sobe de teracotă în toate mărimile și culorile, de calitate superioară la **Antoniu Maurer**
Arad, Bul. Reg. Ferdinand Nr. 48
(în curtea restaurantului Mielul Negru)

S'a deschis salonul de cosmetică al domnișoarei
VIORICA ATLASZ
Arad, Strada Iosif Vulcan Nr. 15, vis-à-vis de Sanatoriul Terapie, autorizată de onor. ministerul Sănătății și dipl. de „Institute de beauté” specifique.
Ord. dim. 9-13, d. m. 15/1-19

simpatie pentru Majestatea Sa Regele Mihai I.

Suveranul a apărut în balcon și a fost îndelungat aclamat de mulțimea entuziastă.

Apoi manifestații legionari încolonați și într'o ordine perfectă au mers la statuia lui Mihai Viteazul, unde au manifestat pentru Ardealul veșnic românesc.

Legitimă

de culoare albă, eliberate de noi, nu mai sunt valabile, indiferent de data valabilității.

ZIARUL DRAPELUL

B. ROU de mijlocire imobiliară
I. HAAS
ARAD, BUL. DRĂGĂLIŢA 9.
Mijlocie vânzarea și cumpărarea de imobile. Serviciu conștient și bazat pe expertiză.

De pretutindeni:

O femeie luptătoare cu tauri

Femeia care a cucerit pe rând toate locurile, toate profesunile și meseriile ocupate de bărbați, a mers în Spania, și în clasicele arene de tauri.

Domnișoara Juanita de la Cruz din Grenada, după studii îndelungate în cursul cărora a combătut contra unui număr incalculabil de tauri, a avut de curând o victorie însemnată, la o corida foarte importantă, în timpul căreia a omorât cu măiestrie, unul din taurii cei mai furioși, deci domnișoara Juanita de la Cruz e destinată să facă o frumoasă carieră de toreador.

Energia trăznetului

D-na Curie a arătat, printre cele dintâi, ce formidabilă putere pune în mâna omului disociația intra-atomică.

Dar pentru a obține un „bombardament atomic” intens, fizicienii socotesc că, ar fi necesar un curent de 18 milioane de volți, forță care nu se poate obține. Odată totuși savanții englezi, pe culmea unui munte bavarez au reușit să capteze, câteva secunde, energia trăznetului. Au fost numai încercări.

Se zice că Rușii au fabricat însă o mașină capabilă de a furniza energia necesară pentru disociația intra-atomică: pentru a se ajunge la acest rezultat, s'a construit după indicația doctorului Mysolsky, un electro-climat de 150 de tone.

Milionari japonezi

Nu numai în Statele Unite există averi ca în basme. Japonia, care nu se lasă cu nimic mai prejos de țările apusene numără printre locuitorii ei un mare număr de milionari.

Un ziar din Tokio întocmea decurând lista marilor averi, după impozitele pe venit. Iată câțiva dintre cei mai bogați supuși ai suveranului nipon, — iar averiile lor se poate calcula ușor în moneda noastră ținându-se seama că yenul, moneda japoneză, valorează cam o sută de lei. Cel mai bogat om din Japonia e deci baronul Tokukimi Mitsui, care a plătit într'un an 470.174 yeni impozite. Imediat după el vine baronul Ivassaki, care a plătit 317.312 yeni.

22-48 este noul număr de telefon al firmei
ILIE MOTIU,
ARAD

COLȚUL VESEL

Depinde

— Dacă ți-ar spune unul că ești măgar, ce-ai face?
— Depinde de mușchii individului.

Doliu

— Dar ce ți s'a întâmplat de porți doliu?
— A murit soacra-mea. Măine e înmormântarea. Sper, că vii și tu?
— La înmormântarea soacrei tale?
— Da.
— Nu se poate, sunt în doliu...

Mărturisire

— Îți mulțumesc această seară plăcută, dragă Egon. Îți mărturisesc că aceasta a fost cea mai reușită logodnă din câte am avut...

Aminfire

— De ce plânge fata asta?
— De câte ori curățim ceva cu benzină, plânge. Și-aduce aminte de logodnicul ei, care era șofer și prăsisit-o.

Abonații

ziarelor **Drapelul și Frontul de Vest** sunt rugați, în caz că s'ar prezenta pentru încasare individul **Laurențiu Mîcheș-Dejan**, să nu-i plătească, ci să-l predea primului post de jandarmi.

La restaurant

— Chelnăr, racul ce mi-ai servit nu e proaspăt.
— Imposibil, chiar azi dimineață ne-a sosit dela Constanța.
— Posibil, dar în acest caz a venit pe jos.

La armată

Un căpitan suferind grozav de o nevralgie, trimite ordonanța să-i aducă dela farmacie o aspirină.
Ordonanța se întoarce fără aspirină.
Căpitanul mirat îi spune:
— Dacă n'are aspirină, adă-mi un Nanu Muscel că nu mai pot de durere.
Revine ordonanța zicând, că farmacistul n'are nici Nanu Muscel.
— Bine, mă, nu vezi că turbez de durere dacă n'are nici un anti-nevralgie, adă-mi o chinină. Nu se poate să n'aibă nici chinină!
Dar ordonanța se întoarce fără chinină!
Căpitanul nemaiputând de durere, furios, se repede spre ordonanță gata să-l plescăască. Ordonanța, tremurând de frică zise:
— Iertați-mă, domnule căpitan pe ușa farmaciei am văzut un mare afiș pe care scria: „Aci se execută ordonanțele” și mi-a fost teamă să intru.

BLĂNURI elegante și reparațiuni speciale eftin, numai la **Stefan ZAGONY**
BLĂNAR
ARAD, B-dul Regina Maria 15

D. dr. IOAN RADU, medic primar, specialist de nas, gât și urechi, reintorcându-se din concentrare, reia consultațiile.
Arad, strada T. Vladimirescu Nr. 3.

CÂNȚAȚI SECERĂTORI

Cu brațele deschise'n val,
Plutind din zori și până'n seară.
Răsplata muncii de o vară,
Cu bucurie adunați;
Cântați secerători, cântați!

La pieptul negru ars de soare,
Se alintă pruncul gugarind
Și lângă snopi lăsat plângând,
Adoarme'n cânt de nani, nani;
Cântați, cântați, secerătoare.

Un spic în palmă răsucind,
Îl lași suflării vântului
Și numeri boabele pe rând;
Sunt multe, aur, ce belșug!
Din nou, dați drumul cântului.

... Și trist m'am despărțit de voi.
Vă văd și-acum plutind în zori...
Nu pot, și ași vrea să cânt cu voi,
Secerători, secerătoare...
GEORGE CRINI

Sorisoare

Când înopțam alătura de tine,
Și te simțeam la pieptul meu într'una,
Eu îmbătat de visările line
Priveam în noaptea stelele și luna.

Și-atunci în piept cu tainică putere
Pătruns-au vorbe fără înțeles —
Când tu-mi spuneai fără de vrere
C'amarul ea pe-o floare l-am cules.

Aș vrea, să fim și-acuma prin livadă
Ca să sorbim amar din bucurie;
Să te sărut, dar nimeni să nu vadă,
Și-apoi să plec spre-o altă veșnicie...

Nicolae Velin

S'au dus flăcăii

S'au dus flăcăii toți din sat
Depart de moște,
De-o vară toți ei au plecat
Și unde... cine știe!

Și dorm poveștile în crâng,
Și sara nu-i mai... sară,
B'atranii doară se mai strâng
— o loviță la mormă.

S'au dus Sub plețele de lei
Arare un palc de fete
Descântă o floare, două, trei
Iubirea să-și imbecle.

Și cântecele au murit
Ca-un vis de altă dată...
Coboară luna'n asfințit
Atât de-ngândurată!...
LUCIAN COSTIN

PENTRU UNIFORME
TOT FELUL DE STOFE
ASORTIMENT BOGAT LA
L. SCHUTZ
MAGAZIN DE POSTAVURI
ARAD, Str. Eminescu 2 și Brătianu 2
TELEFON 19-65

Cerem poștei să-și facă daclamații dela abonați că nu toria și să ne predea ziarul primesc ziarul, deși noi îl ex la destinație. Ne sosesc re-pedim regulat.

Profesor pictor artistic J. Toader și pictura românească

...artistic ardelean, d. prof. Iulian Toader, deși e puțin cunoscut și totuși o reală valoare artistică și un talent viguros care se afirmă din lipsa de afirmare a artistului, ci din cauza inertei față de tot ce este autentic.

...talente se irosesc și se pierd chiar din lipsa de încurajare a organelor de resort, cari nu menirea să-și dea concursul pentru a înrădăcina mai adânc tot ce este în legătură cu arta autohtonă. Iar în acest caz merită o deosebită atenție lucrările d-lui prof. Toader, care sunt de un puternic realism și cuprind un talent sigur în plus românească. Cu toate acestea d. prof. Toader e modest, ca orice mare artist; slujitorii artei adevărate, adică atunci când s'au născut pentru ea, sunt cele mai rare și mai modeste, căci arta adevărată și spiritualizează îndoielile. Artistul înăscut e modest, are o gestură, opus cabotinului, care umbra mereu după reclamă pe care o caută, solicită și imploră, fără a lucra efectiv și cu un folos. Cum cabotinul iubește lauda — ca orice individ, care se impune printr-o reală valoare — iar artistul adevărat, cabotinul e insuficiența aceluia cari se laudă mai mult decât sunt. Am pus în fața artistului și cabotinului, pentru demonstra de ce cabotinul e mai mult decât artistul, ca două noțiuni opuse: izvor de cristal și noroi.

...arta, cu multiplele ei produse, pune pusă în legătură cu viața, necesitățile ei superioare și cu necesitatea existenței, azi, deși arta trebuie bărbăție ca să reziste valurilor vieții, căci cei slabi trezesc doruri nostalgice împreună cu o aquarelă „Intrarea în Cetatea-Albă” în fața căreia, deasemenea, vizitatorul e încercat de sentimentul nostalgic al plăsurilor a-junse sub stăpânire străină. Alături se relevă o gaură pe aramă: „Vedere din Sibiu” și o altă compoziție de interior fărănească dela Vințul de Sus, în care originalitatea se îmbină fericit cu așezarea culorilor.

...In tabloul „Ruinele cetății dela Deva”, inserarea este prinsă cu un deosebit spirit artistic.

...O pânză în ulei, de mare dimensiune, „Centenarul lui A. Iancu dela Tebia” răpește atenția vizitatorului, prin acel suflu național, excelent redat.

...In tablourile de oțetudini, nuduri și portrete, carnațiile pulsează de viață, iar formele capătă reliefuri sculpturale, cu vigoare redată.

...Peste pânzele de „Flori”, răzbată o sensibilitate specială, completată de viziuni artistice cu precizate tendințe de simplificare.

...In pastelul „Flori”, pictorul jonglează cu efecte de culoare, iar o „Natură moartă”, în tehnica tempera, e tratată viguros și cu multă lumină.

...Pictorul alegându-și un subiect marin, înfățișarea valurilor, înrădăcinate ori calme, ese desăvârșit de sub penelul d-sale.

...Peisagiile de iarnă în lumina gingașă a soarelui de iarnă, ne dau posibilitatea de a verifica realitatea unei sensibilități complexe.

...„O țigancă”, e prinsă cu o virtuozitate plină de naturaleță și precizie a unui desen degajat și extrem de sensibil.

...Peisagiul de toamnă, punându-și o notă de melancolie rugina autotomnă în aquarelă, arabescul liniilor se completează cu transparența culorilor, marcată de multe ori cu oarecare intensitate de ton, atitudini o natură moartă în „tempera”, au alocuri discrete accente de poezie.

...Pictura d-lui prof. Toader, are toate calitățile pe care desenele le-au cuprins cu prestigiu, măturându-sind tănuitele resurse, suflul de rară gingășie care e totuși tumultuoasă, caldă și încărcată de bogății.

...La pânzele remarcate în trecut și enumerate mai sus, se adaugă alte pânze admirabile — enumerarea căror spațiu nu ne permite, — în cari vibrează o atmosferă caldă de poezie românească și un echilibru între estetică și regulele picturii. Reguli, asta o las în seama specialiștilor competenți, în a căror postură nu mă pretez. Eu admirând tot ce e frumos și găsim util a împărtăși celor cari doresc a sprijini arta autohtonă, am relatat cele de mai sus.

...Pe lângă tablouri cu peisagii din Cehoslovacia, Dalmația, Venetia, portrete și auto-portrete, pictorul ardelean, d. prof. Toader, a executat iconostasul din biserica dela Aradul-Nou. Biserici pictate tot de d-sa sunt în: Curtici, Vinga, Covăsinți, Felnac — pe care a remarcat și d. C-tin Nedeleu, ed. Tînuțului străjeresc Timiș, — Monor, Timișoara (Elisabetin), Miclăca-Veche, Arad-Șega, Șebîș, Șeitin și încă multe altele.

...In peisagiul, portret, sau natură moartă, găsim un colorit ce apare cald, proaspăt și plin de luminozitate și în frumusețea subiectului tratat îl găsim astfel în toată splendoarea lui, prin interpretarea personală a artistului, care, a pus în viața sa plastică toată pasiunea și sensibilitatea sa interioară.

...Vise intruchipate pe pânze și adu-note într-un mănunchiu, de către pictorul ardelean d. Toader, autentic talent, pe care operele d-sale l-au ridicat pe o înaltă treaptă în arta plastică prin multiplele sale resurse de interpretare, fie în „pleine air” sau interior.

...Am făcut o sumară trecere în revistă a lucrărilor d-lui prof. Iulian Toader, care material ar fi mai mult decât suficient pentru o expoziție bogată. In caz că d-sa s'ar decide să expue, am recomanda călduros publicului arădan să viziteze această expoziție. Nu va fi decepționat, dacă vrea să recunoască măcar egală, dacă nu superioară, arta autohtonă cu cea străină.

ANGELA V. OSTOIA

Reportaj artistic

OPINCA-I BIRUINȚA

Inimile noastre cari atâtea timp au fost istovite și chinuite de îndoieli, au primit o ultimă lovitură a prezentului. Multe nedreptăți ni s'au făcut în decursul istoriei noastre, dar nici una n'a fost o mai cumplită lovitură, decât pierderea unei mare părți al Ardealului nostru.

Ardealul, leagănul scump al românismului. In timpurile de bejenie ne-am adunat aici ca să te ascultăm, și tu ne vorbeai de timpurile trecute, de falnicile legende ale vitejiei neamului. Iar noi, sub aripile tale, înflăcărați de cuvinte ne-am jurat a te păstra pe veci. Cine ar fi crezut vre-o dată să te putem pierde? Ochii noștri ai tuturor cari simțim românește, se împăienjinează, lacrimile curg șiroaie. Te vom vedea vre-odată? O munților și apei lor ce ne veți desparte auzi-veți voi ca și înainte cântecelor noastre de vitejie?

Nu, nu ne putem împăca cu gândul, că ni s'a făcut o mare nedreptate. Ardealul e al nostru, dreptate pe această glie născuți Români dela Daci și Romani. Este pământul pentru care s'au luptat mii de suflete. Cum putem lăsa noi ca locurile sfintite de strămoșii noștri să fie acum profanizate de nelegiuiri.

Azi când durerea ne copleșește, în fața noastră, îl vedem pe Mântuitorul mângâindu-ne: „Amin, grăiesc vouă, că voi veți plânge și vă veți tângui, iar lumea se va bucura. Vă veți înrîsta, dar întristarea voastră în bucurie se va schimba”.

Oh, Doamne, noi știm, că

Pentru școlari

Ghete și pantofi de gimnastică, la

Frații Adonvi

ARAD,
vis à-vis cu Primăria

lumea se bucură de chinurile noastre. Ni s'a dat de-atâtea ori ocazia să vedem pe dușmanii noștri plini de fericire. Dar Doamne precum Iov și-a pierdut totul și n'a cântit împotriva Ta, nici cu un cuvânt, tot așa nici noi nu ne vom răscula împotriva Ta. Ci, acelora Doamne căroră le place să rădă, când alții sunt în suferință, când va veni împărăția Ta, grăiește-le cu cuvintele: „Duceți-vă dela Mine blestemaților în întunerecul cel mai din afară, căci am flămânzit...”

Iar Tîe, aceluia pe care te plângem, îți lăsam tot viitorul nostru. Nostalgia care ne cuprinde și pe veci nu va lăsa un moment să te uităm. Și dacă nu mâine, dar va veni timpul, când pe munți, pe dealuri și câmpii se vor auzi buciurile românești, iar păstorii vor cânta din fluierele lor: „Răsunetul Ardealului”.

Iar acea opinca, care în 1848 a bătătorit drumul de atâtea ori până la Viena, pentru a ne aduce libertate, nu va putea nici acum odihni până atunci, ce nu vă vor scăpa și pe voi frați de dincolo.

Ca apoi în mii de glasuri și cu voinți oțelite de Dumnezeul Creator care va preschimba durerile noastre în bucurie, să înălțăm acea opinca, ca semnul biruinței noastre.

Deaceea să strigăm, sus și tare arătând lumii, că nouă Românilor întotdeauna și nimic mai mult decât

„Opinca ne-a fost biruința”.

Gh. V. H.

I. Krebsz

Arad, Bul. Reg. Ferdinand 51, Filiala Strada Eminescu Nr. 1 (Edificiul Crucea Albă)
Curățâ și vopsește frumos și eftin; demi-uri, costume kaki, haine bărbătești, etc.

In atenția părinților cu ocazia înscrierilor școlare. Trageți la hotelul Crucea Albă, care vă oferă pe lângă camera curată și modernă și o mare reducere.

POEZIE LA BETIE...

(Urmare din pag. 1-a)

Impăcând pe acești războinici poeți, Paul Bărbulescu, voia cu orice preț să-și găsească și el un adversar. Și-l găsi îndată în persoana simpaticului poet Cristian Sârbu, și motivul îl găsi chiar în titlul unuia din volumele de poezii ale acestuia: „Slove desculte”, apărut în toamna anului 1939. Iată strofa săgetătoare:

„Slovele”, au ieșit „desculte”,
Și de citit merge greu...
Dacă nu le-ncălțat Sârbu,
Cine-o să-le-ncălțe?... Eu?!

Dar Cristian Sârbu reacționează îndată și nu se lasă bătut și găsi motivul în volumul de poezii al lui Paul Bărbulescu ce poartă titlul „CENUȘIU”:

Dece-a ieșit volumul cu totul „Cenușiu”,
Nici unul dintre noi, până azi nu știu!...
Dar explicația mie-mi stă în gusă:
Și-a tăvălit condeiul numai în cenușă!...

Răspunsul a fost grav și destul de incisiv... și totuși a produs rumoare... Paul Bărbulescu văzând că și-a găsit adversar serios și bun

spadasiu în persoana poetului Cristian Sârbu, încearcă să mă săgeteze și pe mine, legându-se de volumul meu de poezii: „Cântec scaldat în soare”!... Prin epigrama ce-o reproduc mai jos, intenționa să scoată în evidență, cauza care a făcut ca volumul meu să fie cântat mai mult de... domnișoare!... Tu crezi că versurile-ți sunt scaldate în soare?

Nu!... Asta să n'o crezi, că te'nșeli, măi vere...
Că le devorează numai domnișoare.
Imi vine a crede că: sunt scaldate în miere!.

Spre a nu mă lăsa intimidat de ușoara invecțivă a confratelui Paul Bărbulescu, a trebuit să-i răspund îndată, însă cu aceeași monedă: C'or fi scaldate în miere, Versurile-mi, numai tu o crezi... Dar dacă este asta frumoasa ta părere, Atunci cu fetele și tu le... devorezi!.

Răspunsul meu a produs îndată rumoare și veselie, iar pe Paul Bărbulescu, l-a făcut să mă abandoneze și să-și caute alt adversar... Dar pe când tocmai începusem să sorb

din pahar vinul cu un fir de ceapă verde, asemenea unui furtun liliplutean, îndată mă văd lovit cu o nouă săgeată. Aceasta venea dela belicosul Gh. Manea Manolache. Iat-o: Priviți băeți, ce crud destin!... Segarcea-al nostru a dat de dracu!... De azi încolo, el, șaracu, Va bea doar cu ceapa vin!... Nici nu-mi odihnisem deajuns aparatul fărîtor de versuri... și îndată mă simții obligat să-mi concentrez din nou întregile resurse creatoare, răspândite aiurea. A trebuit să ies imediat și din această încercătură, prin următoarea replică:

Nu rade frate, că e păcat!...
De mi-ai fi fost prieten bun,
De mult mi-ai fi procurat,
In loc de ceapă, un... furtun!...
Fiindecă cele mai multe săgeți se îndreptaseră în contra mea și poate s'ar m'ai fi îndreptat și altele, confratele Ion Larian Postolache, printr'o improvizație, schimbă tinta loviturilor, printr'acest catren:
Frați, pe criticul Segarcea
Azi cu toți să-l venerați,
(Continuare în pag. 4-a)

ARDEALUL

ULTIMA ORĂ

INTERN

Actualul război în toi, care a dat curs mâinii revizui-smului distrugător de țări, a îndoliat și țara noastră, mutilând-o groaznic.

Ce să deplângem mai mult? Basarabia vovezilor, dulcea Bucovina, or pământul Ardealului sfințit cu sângele miilor de eroi, cari s'au jertfit pentru realizarea idealului național, or Dobrogea, țara soarelui răsare, cu Balicul pitoresc, care e pe drum să se despartă de patria Mumă?

Când am cedat Bucovina și Basarabia, propaganda ne rușinată a vecinilor noștri strecurăți din stepele asiatiche, pentru jertfa ei a dat României epitetul de „lingușitor”, spre a excita spiritele, exploatând situația în favo- rului pretențiilor lor cu privire la Ardealul, tipând și evocând „adevăruri istorice”. Cum de nesocotesc ei atunci, acele adevăruri istorice? Au uitat că ei, ca popor de ste- pă, când s'au strecurat din Asia în Europa, au venit până la poalele munților, unde s'au oprit, în consecință cum pot ei pretinde Ardealul, care e regiune muntoasă? Dar mai mult, meditănd asupra „adevărurilor istorice”, expresie de care fac uz la tot momentul, ajungem la con- cluzia că, nu numai Ardea- lul nu le aparține, pe bună dreptate, dar nici măcar Bu- dapesta! Afirmatia pare pa- radoxală, însă dacă ne gân- dim la „adevărul” că, ei sunt un popor asiatic, deci n'au nimic comun cu latinitatea, iar faptul că în împrejurările Budapestei sunt săpături, ca- ri au dat la iveală obiecte și ruini de proveniență Roma- nă, cum sunt „Băile Roma- ne” (Római fűrdő), „Aquin-

cum” și altele, cari constituie o elocvență dovadă că acele părți aparțineau Romanilor, atunci afirmația de mai sus nici nu sună atât de para- doxal. Inșă, natural, ei nu vor să ia cunoștință de ace- ste „adevăruri istorice”, ci numai de cele cari sunt po- trivite a susține teza revizio- nistă, și acum răpindu-ne Ardealul, se afirmă în gură mare că, „deacum România a pornit pe drumul virtuții și a demnității”. De ce am fi ma virtuoși și mai demni cu țara ciuntită, e greu de în- țeles.

Jertfa României, adusă pe altarul păcii, nu e înțeles de cel cari ar trebui să înțeleagă, că România nu a „restituit”, ci a „jertfit” și nici n'a avut efectul dorit. Pofta vecinilor noștri apusenii e prea mare și pretențiile nu se mai ter- mină. În sprijinul acestor af- irmații: tânguiriile postului de radio Budapesta!

Nici n'au intrat încă în posesia teritoriului câștigat prin meschine uneltiri, intri- gl și minciuni, au și început să se tânguiască după „fra- ții lor” rămași în Ardealul românesc.

Țara noastră, generoasă până la sacrificiul dureros, va mai face — chiar se im- pune imperios — un ultim și nobil act de sacrificiu și le va trimite acasă toți „fra-

ții lor”, ca să nu fie lipsă la apel nici unu, deci să nu mai aibă motiv de durere și de jale...

Dar noi, cu toată urgia timpurilor și suferințele ce ne-a rezervat destinul, nu trebuie să ne descurajăm. Viața omului pe pământ este creiată și consumată nu- mai prin suferință; prin ea s'a făcut tot ce este frumos și mare pe lume.

Prin dureroase jertfe de sânge s'a ajuns la înfăptui- rea României Mari și dacă vom ști a ne ridica deasupra suferințelor zilei de astăzi prin credință, — care este adevărata și singura ca- le a mântuirii și a izbăvii — însemnează că am pus te- melia României mare și pu- ternică de mâine, avântându ne spre noi orizonturi și idealuri luminoase, căci ur- șita neamului nostru e de a străluci în această parte a lumii.

Cum credința este adevă- rata cale a izbăvii, baraj de stâncă, de care să se spar- gă valurile furioase ale orică- ror vijelii, termin cu rugăciu- nea adresată de Romani către JOE, — Zeul cel mai im- portant și puternic al popoa- relor vechi și care capătă o deosebită actualitate în ace- ste timpuri vitrege și de grea cumpănă: — „Deus opt- imae maxime, serva patriam nostram”.

Angela V. Ostoia

Lupul își schimbă părul dar năravul ba...

Interesant cum unele așa zise „ziare”, care criticau pe toate că- le gazetele cari, publicau pe lângă alte comunicațiuni și știri, și

informațiuni germane și italiene, azi, sunt cei mai de seamă filoger- mani, cu toate că nu-i roagă ni- meni... la fel este uititor noia- nul publicațiilor, cari peste noapte au devenit „sprijinitorii” gardiști- lor, că până eri au fost dușmanii aprigi și critici ai „Gârzi de fier”, călcând în picioare tot ce era gar- dist, ceea ce dovedește chiar co- lectia d-lor lor.

Să știe acești „mari gardiști”, că de acest sprijin „Garda” ar fi avut nevoie până ACUM...

Ne bucură că, după o cărmuire de abea câteva zile a d-lui general Ion Antonescu, s'au luat deja acele multiple măsuri, cari erau nece- sare de mult, pentru purificarea vieții noastre publice, menită să ducă la înflorire România.

Avem ferma convingere că, în- afară de decretul lege apărute până în acest moment, — și cari privesc conducătorii statului, — vor fi trași la răspundere și func- ționarii mai mici, cari cu salariu de 2000—3000 lei lunar cheltuiau zeci de mii... făcând zitic che- furi și scandal la restaurante.

La fel credem că, în fine va fi tranșată definitiv și chestia cu spir- tul negru, — după cum spunea un inspector vamal, că nu este sufi- cient, ca vinovatul să fie amendat cu o sumă mare, pe care în reali- tate, statul n'o încasează nicioda- tă, — și este de părere, că în caz de insolvență, amenda să se trans- forme în pedeapsă cu închisoarea, iar individul ca atare nu mai po- te face serviciu la stat, dar nu mai puțin membrii familiei sale la fel să nu poată fi angajați în servicii publice.

Domnului general Ion Antonescu, șeful statului, îi urăm sănătate și spor la munca uriașă concepută pentru purificarea vieții noastre pu- blice.

HORTICULTORUL

Serviciul divin dela Casa Verde

Sâmbătă, la orele 11, la Casa Ver- de din Bucureștii noi, a avut loc o impresionantă slujbă religioasă pentru odihna sufletelor legionari- lor căzuți pentru crezul din care respiră azi aer proaspăt, România legionară.

Încă de dimineața, liniile de tram- vaiu, care duceau spre suburbia Bucureștiiului, deveniseră insuficien- te pentru mulțimea de legionari și

simpatizanți, care se îndreptau spre Casa Verde.

Atmosfera de reculegere, precum și impresionanta slujbă religioasă oficiată de un numeros sobor de preoți, a însemnat clipe de îngesu- chiere și de lacrimi pentru inimii- le care s'au plecat lângă mormin- tele marilor martiri.

La sfârșit, părintele lui Corneliu Zelea Codreanu, a rostit o vibra- nte cuvântare.

D. Horia Sima a interzis manifes- tațiunile legionare

D. Horia Sima, șeful mi- șcării legionare, a hotărât in- terzicerea oricăror manifes- tațiuni legionare, până la noi dispozițiuni. Toți legio-

narii vor aștepta ordine prin comandantii lor erarhici sau prin unități. Poliția legiona- ră va veghea la executarea acestui ordin.

POEZIE LA BEȚIE...

(Urmare din pag. III-a)

C'a făcut pe nechemăți, Cu securea, harcea-parceal.

Această catrenă, văzând-o cam exagerată prin înțeles, de unde re- iese că eu aș fi un asasin ordinar, ucigând cu securea pe „nechemății” la literatură, am căutat să-i schimb cu totul sensul, dându-l pe acela pe care l-ar fi vrut confratele Ion Larian Postolache. Deaceea a tre- buit să dau eu această nouă re- plică:

Stați confrăți!.. Dece strigați cu toții în cor? Vreți azi să mă venerați Că ucid pe nechemăți? Greșiți!.. Nu pe ei, ci literatura lor!..

Cu această catrenă satirică s'au încheiat dueturile provocatoare. Și astfel a luat sfârșit aniversarea zi-

lei de împlinire de 5 ani de viață rodnică a grupării poetice „Ado- nis” din Capitala țării. Peste o să- ptămână, gruparea ținându-și se- dința obișnuită, la încheierea ei, ne-am amintit de ziua aniversării evenimentului nostru literar și s'au citit epigramele scrise sub stîmu- lantul vinului. Văzându-le în bună parte reușite, s'a luat hotărîrea, de a-le da publicității sub forma unui reportagiu. Și aceasta am făcut-o eu prin rândurile de față — cam tardiv, din cauza evenimentelor prin care am trecut cu toții — dar mai bine acum, decât niciodată... Așa trăiesc sufletele nobile ce se hrănesc din darurile muzelor: ar- monia deplină dominându-le toate manifestările sufletești...

STELIAN SEGARCEA

Apelul d-lui general Ion Antonescu către lumea românească

București. — D. general Ion An- tonescu, șeful statului și președin- tele consiliului de miniștri, a adre- sat următorul apel:

ROMANI!

Cu copiii și cu bătrânii noștri să mergem în 8 Septembrie 1940, la orele 11 în bisericile noastre și în- genunchiind în fața altarelor și cu fruntea lipită de pământ, să ne muștrăm pentru greșelile de care suntem vinovați cu toții.

Să cerem nefericirilor noștri fra- ții, cari prin vitregia vremilor și din propria noastră vină, au fost

rupși din trupul nostru îndurându- să aruncăm blestemul nostru ca- pra marilor vinovați; să plângem morții și martirii care au căzu- t au suferit pentru că au voit și dorit, și cari au luptat pentru România cu adevărat mare, pe- ntru o Romnie curată, pentru o Ro- manie respectată, pentru o Româ- nia tare; să ne luăm solemn anga- jamentul că, de azi ne unim întru că, în disciplină și în cumpănă în ordine și în credință, pentru prin muncă să ne întărim, să ne sperdăm și să fim gata.

Duminică, 8 Septembrie, s'au oficiat slujbe în toate bisericile

Duminică, 8 Septembrie s'au oficiat în toate bisericile din Țară slujbe religioase, pentru o-

dihna sufletelor luptătorilor na- liști, căzuți pentru România.

Te Deumul din Catedrala din Arad

Arad. — Duminică, 8 Sep- tembrie, s'a oficiat la Cate- drala din Arad un Te-Deum de către I. P. S. S. dr. An- drej Magieru, episcopul Ara- dului, înconjurat de un so- bor de preoți.

După Sfta Liturghie, I. P. S. S. a talmăcit credincioși- lor însemnătatea zilei, prea- mărind urcarea pe Tron a M. S. Regelui Mihai I, Tână- rul Suveran, Care S'a nă- scut pe pământul României Mari, respirând din prima

clipă a vieții Sale aerul mării, sub domnia ruia pornește spre o via nouă și glorioasă. Ca încheiere I. P. S. Sa cerut harul dumnezeesc ca- pra domniei M. S. Regelui Mihai I, asupra oștirea româ- și asupra șefului statului.

Tot astăzi s'a oficiat la Cate- dra din Arad o sfântă slujbă pe- odihna sufletelor luptătorilor fiționaliști, cari au căzut per- triumful ideii creștine.

Serviciul religios dela Sfânta Mitropolie

București. — Posturile noastre de radio au transmis pentru sufletele pioase serviciul religios dela Sfân-

ta Mitropolie din Capitală, pe- odihna sufletelor celor căzuți slujba ideii creștine.

Noul primar al Capitalei

București. — D. general Ion An- tonescu, șeful statului și președin- tele consiliului de miniștri, a numit

în postul de primar general al Capitalei pe d. Ion Vântu, pe data 8 Septembrie 1940.

Decret-Lege pentru controlul averilor

București. — D. general Ion An- tonescu, șeful statului și președin- tele consiliului de miniștri, a dis- pus întocmirea unui Decret-Lege, pentru controlul averilor foștilor demnitari ai Statului, pe baza că- reia toți prim-miniștri, miniștri, subsecretari de stat, etc. din ul- timii 10 ani, sunt datorți să înante- ze Secretariatului Comisiunii de pe lângă Ministerul Consiliului de Mi- niștri, actele privitoare la starea lor patrimonială, dela numirea lor în funcțiune și până în prezent, dovedind proveniența averii mobi- liare și imobiliare.

țională a României să înanteze- tele și disponibilitățile devize- ca actele doveditoare asupra in- buințării lor.

Acest Decret abrogă orice dis- poziție cu caracter legal și contra-

Decretul-Lege privitor la ac- tatea Străzii Țării, disolvă orga- niza Straja Țării și încetează ca- vitatea până la publicarea reor- zării activității străjerești.

Străjerii și străjerele vor continua purtarea uniformei, în- insignă.

Tot odată se dispune ca, ges- tinea Străzii Țării dela ziua în- țării și până azi să fie depusă Secretariatul Comisiunii de pe lângă Consiliul de Miniștri, iar pe- la promulgarea noului Decret-Le- ge cu privire la reorganizarea Stră- Țării, reprezentarea ei intră în- tribuția Comisiunii.

Ori ce alte dispozițiuni, se ro- gă.

Decretul-Lege privitor la uni- mele și insigne, desființează în forma Partidului Național și in- nele.

Desmințirea știrilor lansate în străinătate

București. — Președinția Consi- liului de Miniștri, față de unele șt- iri lansate în străinătate, cu privi- re la situația și unele evenimente din țară, comunică următoarele:

1. Nici o clădire a statului, sau